

احکام و تعالیم فردی - هدف اصلی زندگی شناسائی حقیقت وصول به کمالات روحانی و خدمت به خلق است

حضرت بهاء الله

(5) هدف اصلی زندگی شناخت مظهر حقیقت، آراسته شدن به فضائل اخلاقی و خدمت به جمیع خلق می باشد

- اَشْهَدُ يَا اِلٰهِي بِاَنَّكَ خَلَقْتَنِي لِعِرْفَانِكَ وَ عِبَادِكَ (حضرت بهاء الله، صلوة صغیر)
- علت آفرینش ممکنات حب بوده (حضرت بهاء الله، مائده آسمانی، ج 4، ص 368)
- اساس دین الله اکتساب کمالات است و استفاضه از فیوضات مقصد از ایمان و ایقان ترین حقایق انسانی بفیض کمالات ربّانی است اگر این حصول نیابد حقیقت حرمان است و عذاب نیران (حضرت عبدالهباء، گنجینه احکام و حدود، ص 8)
- بهائیان باید نظر باین امر دقیق نمایند که مانند سایر ادیان بعبده و هائی و هوی و لفظ بیعی کفایت نمایند بلکه بجمع شتون از خصائل و فضائل روحانی در روش و رفتار نفوس ربّانی قیام کنند و ثابت نمایند که بهائی حقیقی هستند نه لفظ بیعی

(حضرت عبدالهباء، گنجینه احکام و حدود، ص 8)

- بهائی این است که شب و روز بکوشد تا در مراتب وجود ترقی و صعود نماید و نهایت آرزوی هر یک این باشد که نوعی روش و حرکت نماید که جمیع بشر از آن مستفیض و منور گردند (حضرت عبدالهباء، گنجینه احکام و حدود، ص 8)
- نقطه نظر گاهش همواره خُلق و خوی حقّ باشد و روش و سلوکش سبب ترقّیات نامتناهی گردد بقدر قو رحمت عالمیان شود و بقدر استعداد موهبت عالم انسان گردد و چون باین مواهب موفّق شود میتوان گفت که بهائی است

TABLET

(حضرت عبدالبهاء، گنجینه احکام و حدود، ص 8)

- در این دور مبارک که فخر قرون و اعصار است ایمان عبارت از اقرار بوحدهائیت الهیه نه بلکه قیام بجمع شئون و کالات ایمان است

(حضرت عبدالبهاء، گنجینه احکام و حدود، ص 9)

- سبب حیات ابدیه و عزت سرمدیه و نورانیت کلیه و فوز و فلاح حقیقی اول عرفان الهی است (حضرت عبدالبهاء، مفاوضات، ص 209)
- حصول هر شیئی مشروط بسه چیز است: اول دانستن دوم اراده سوم عمل در تحقق هر مسئله جمیع این سه چیز لازم (حضرت عبدالبهاء، پیام ملکوت، ص 54)
- ثانیاً محبة الله است که بعرفان حق نور محبة الله در زجاجه قلب بر افروزد و اشعه ساطعه اش آفاق را روشن نماید و وجود انسانرا حیات ملکوتی بخشد و فی الحقیقه نتیجه وجود انسانی محبة الله و محبة الله روح حیاتست و فیض ابدیست

(حضرت عبدالبهاء، مفاوضات، فد)

- ثالث منقبت عالم انسانی نیت خیر است و نیت خیر اساس اعمال خیریه است و بعضی از محققین نیت را مریخ بر عمل دانسته اند زیرا نیت خیریه نور محض است و از شوائب غرض و مکر و خدعه منزّه و مقدّس (حضرت عبدالبهاء، مفاوضات، فد)
- معرفت مظهر ظهور اگر ثمر و نتیجه اش حسن سلوک و تزکیه اخلاق نباشد از نفوذ و تأثیر محروم و نزد اهل دانش و ارباب بصیرت قابل اعتنا نبوده و نیست. چه که این معرفت معرفت حقیقی نه بلکه صرف توهم و تقلید است. و همچنین حسن نیت و صفای قلب و راستی و صداقت اگر چنانچه از نور شناسائی حق محجوب ماند و باقبال بمظهر ظهورش فائز نگردد بالمآل از قوه دافعه تأیید و امدادات روح القدس که یگانه دافع هموم و کروب اینعالم ظللمانی است ممنوع و از تأثیر دائمی و نتایج کلیه محروم. فتح و ظفر در این قرن انور نصیب مؤمن نیک رفتار است نه عالم بد کردار

(حضرت شوقی افندی، گنجینه حدود و احکام، ص 4)